

Akt oddania Maryi Królowej

Maryjo, od wieków Kościół święty cieszy się Twoim wyniesieniem ponad aniołów i świętych.

Ty uczestniczysz w królewskiej chwale i władzy swojego Syna,

ściśle zjednoczona z Nim w pełnieniu woli Bożej.

Maryjo, w swym ziemskim życiu nie pragnęłaś władzy, tytułów i zaszczytów, sławy i bogactw, uznania i podziwu.

Twoim największym pragnieniem było pełnienie woli Bożej.

Sama nazwałaś siebie w Nazarecie „Służebnicą Pańską”.

Nie pragnęłaś łatwego i wygodnego życia,

ale przyjmowałaś je takim, jakim jest, z cierpieniami, ubóstwem, niedostatkami,

zmęczeniem, jakie rodzi ciężka praca.

Twoja godność królewska, ukryta przed światem w Nazarecie,

objawiała się w pokornej służbie i miłości do Jezusa i Józefa.

Dziś, gdy cieszysz się pełnią chwały i radością nieba,

jako Królowa i Pani troszczysz się o nasze zbawienie.

Niewiasto obleczona w blask słońca, uwieńczona gwiazdami,

stopą miażdżącą głowę starodawnego węża, króluj w moim sercu.

Spraw, niech stanę się Twoją szczególną własnością.

Kieruj mną, prowadź mnie i strzeż na drogach życia.
Amen.